

pro Jindřicha Klaubenschalka

Dostihové začátky

1 K dostihům jsem se dostal díky tátovi, který mě začal brát s sebou na dostihy. Bavilo mě s ním sázet na koníky, oblíbil jsem si atmosféru chuchelského dostihového světa a tak mě napadlo, že by nemuselo být špatné spojit příjemné s užitečným a stát se dostihovým jezdcem. Ač to dnes tak nevypadá, tenkrát jsem na to měl i ideální postavu - měřil jsem 155 centimetrů. Nastoupil jsem tedy do chuchelského učiliště a zde jsem poprvé dostal příležitost svézt se v sulce, tuším, že to bylo za Sony Boyem. Tato zkušenost mě hned napoprvé okouzila, což v kombinaci s tím, že během učení jsem vyrostl o pětadvacet centimetrů a s cvaláky jsem si až tak moc nerozuměl, rozhodlo o mém dalším směřování. První dostih? Pokud si dobře vzpomínám skončil jsem asi devátý, ale v paměti spíš než umístění mám to, že jsem v jeho průběhu vůbec nic neviděl, před startem jsem si totiž zapomněl nasadit brýle a vzhledem k velmi blátivému povrchu dráhy jsem dlouhé chvíle následující po návratu do stáje strávil marnou snahou vymýt si ho z očí.

Učitelé

2 Rád vzpomínám na léta v učilišti, kde mě úplným základem práce s klusáckými koňmi učil mistr odborného výcviku Antonín Paseka. Učení jsem sice absolvoval pro šamorínskou dostihovou stáj Harryho Petrlíka, kde jsem absolvoval i praxi, ale hned po vyučení jsem nastoupil do novotekovské klusácké stáje, jejíž reprezentanty ve Velké Chuchli připravoval Miroslav Grégr. Od něj jsem se naučil základy nezbytné pro trénování klusácků, týkající se zejména přístupu ke koním a systému jejich tréninku. Po jezdecké stránce mě v době mého působení v Chuchli nejvíce ovlivnil Josef Kotouč, u něhož mi imponoval především jeho razantní jezdecký styl. Po odchodu z Chuchle do střediska v Lysé nad Labem jsem dostal možnost nahlédnout do kuchyně jednoho z nejlepších trenérů u nás Jindřicha Lajnera, který v té době připravoval řadu výborných koní včetně fenomenální Perly. Hodně mi také daly pracovní stáže v Holandsku a Švédsku, kde jsem získal řadu dalších cenových zkušeností.

Nejoblíbenější kůň

3 Mým prvním úspěšným koněm byla Alténa, která mi svými výkony zejména v ročníkových dostizích pomohla získat si jméno v klusáckém provozu, za což jsem jí vděčný, ale přesto mým nejoblíbenějším koněm je jednoznačně Gambit, subtilní bojovník s obrovským srdcem, jenž byl zejména na delších tratích schopen porážet i legendární Perlu. Přišel ke mně do tréninku jako osmiletý a připravoval jsem ho celých osm sezon, během kterých jsme získali osmadvacet vítězství. Mým největším úspěchem je Flash Oneovo vítězství v loňském slo-

venském klusáckém derby, pod kterým jsem podepsán nejen jako jezdec a trenér, ale i jako chovatel. Velmi si cením ještě vítězství ve Velké ceně dvouletých, jehož jsem dosáhl s klisnou Scarlet, kdy jsme výborného Mirage Dakotu, pozdějšího derby vítěze, porazili v rekordu dvouletých klusácků.

Kování

U klusáckých koní hraje velkou roli kování a tak jednou z nejcennějších dovedností, kterým jsem se naučil během svých zahraničních pobytů je právě toto umění. Od návratu ze stáže ve Švédsku v roce 2000 všechny koně, které mám v tréninku, sám kovu. Umožňuje mi to dlouhodobě se věnovat vyvážení a dalším způsobům korekce chodu, což by v případě objednávání externího kováře nebylo možné, respektive by to bylo velmi nákladné. A kromě toho posílení svalového korzetu v důsledku kování je i dobrou terapií proti bolestem zad, kterými jsem do té doby trpěl.

Oblíbené sporty

Mým nejoblíbenějším sportem je hokej, odmala jsem velký fanďa Pardubic, zejména Crha a Martinec byli moji velcí oblíbenci. V televizi se rád podívám i na skoky na lyžích, závody silničních motocyklů, formule a pochopitelně také na fotbal. Ten jsem před nástupem do chuchelského učiliště aktivně hrával za vršovické Bohemians, později jsem působil v týmu hanspaulské ligy Altena Soccer Team a dodnes si ho rád zahrávám v tradičních utkáních dostihových majitelů a jezdců.

13. července 1999

“Oficiální” datum prvního rande s mou současnou přítelkyní Alenou. Poznali jsme se na dostizích díky společnému známému a jelikož mě zaujala, sebral jsem odvahu a pozval ji do kina. Kupodivu mě neodmítla a vyrazili jsme spolu na Pelíšky. Zjistili jsme, že si vyhovujeme, máme společné zájmy a začali se stýkat intenzivněji. Problémem byla vzdálenost, protože já jsem v té době působil na Mořince, zatímco Alena bydlela v Kostomlatěch. Přesto jsme po zhruba třičtvrté roce společně vyrazili na pracovní stáž do Holandska a posléze do Švédska z které jsme se vrátili už společně do Kostomlat.

Následovníci

Mám čtrnáctiletou dceru Samanthu, která se hodně věnuje koním, doma má někdejšího jedničkového klusáka Sira Playboye. V práci již zvládne odjezdit skoro všechny koně, za rok za dva by jako amatérka mohla začít jezdit dostihy. Dvouapůlletý Henry momentálně obdivuje spíše traktory, na koně je ještě malý, ale nerad bych, aby šel v mých stopách a věnoval se jim profesionálně. Ve stáji bude mít dveře otevřené, mnohem raději bych ho však viděl jak se hraje fotbal, tenis, anebo třeba florbal.

Otakar Nový

Jindřich Klaubenschalk (37 let)

profesionální jezdec a trenér
Trot Centrum Alet - Kostomlaty nad Labem

Pětinásobný šampion profesionálních jezdců (1995, 1996, 1998, 1999, 2007)

Šampion trenérů (1996)

Aktuální bilance (k 18. dubnu 2008): 248 vítězství z 1399 absolvovaných startů

Foto: Michaela Zemanová